

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af Sindsfygeanstalten ved Middelfart.

(Første Behandling findes i Tidende Sp. 1901).

Intet Endringsforslag var stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling fattes under Forhandling.

Rump: Som ærede Medlemmer ville vide, findes der i Loven af 7de Maj 1884 om Opførelsen af Sindsfygeanstalten ved Middelfart en Bestemmelse om at Anstalten, som var beregnet paa et Antal af 400 syge, skulde indrettes og opføres saaledes, at den senere kunde udvides til at optage i alt 700 syge. Som bekendt har der hurtigt vist sig Trang til en Udvidelse af Anstalten, hvilket har foranlediget Regeringen til at forelægge et Lovforslag om en Udvidelse af Anstalten til de 700 Senge med en Bekostning af 904,000 Kr. Ved tredje Behandling i det andet Ting er Lovforslaget blevet forandret saaledes, at det Beløb, der stilles til Raadighed til dette Værks Udførelse, er nedsat til 800,000 Kr., altsaa med et meget betydeligt Beløb. Under tredje Behandling udtalte den høifæredede Justitsminister, at han vilde forsøge, om han kunne slippe igennem med 800,000 Kr., men at det var uvist, om dette kunde lykkes. Der maatte fordrøes hderligere Undersøgelse og Omarbejdelse af Planerne, og der vilde saa hengaa længere Tid, inden man kunde faa Loven færdig, hvis man skulde afvente sliat. Han føjede til, at som Sagen stod, kunde han kun sige, at han vilde forsøge paa, om det var muligt at holde sig inden for det foreslaaede Beløb. Da vi nu staa ved Samlingens Slutning, og ikke kunne vente Lejlighed til at foretage en hderligere Prøvelse, forekommer det mig at være det mest praktiske for Tinget, at lade dette Lovforslag gaa videre til tredje Behandling, som vel vil blive foretaget endnu i Dag, inden Samlingens Slutning, vedtage Forslaget og derved give Ministeren Lejlighed til at undersøge, om han kan gennemføre Sagen med dette Beløb og derved vinde et Aar, fremfor at udskide Sagen til senere Aar. Det maa saa være Ministerens Sag, hvis det skulde vise sig, at den Forventning, han i det andet Ting udtalte om, at kunne komme igennem med det betydelig nedsatte Beløb, ikke skulde staa til, da at

komme frem med Sagen paa ny ad Aare. Der vil da ikke være tabt noget i Sammenligning med, om vi nu standse Sagen. Jeg skal derfor anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget som det nu foreligger.

Justitsministeren (Nellemann):

Som jeg bemærkede ved Sagens første Behandling, er det jo et meget stærkt Krav til Landstinget, at det saa at sige ubetinget skal tage Lovforslaget som det foreligger her. Jeg tror imidlertid, at man kan berolige sig med den Betragtning, at der kun er de to Alternativer til Stede, enten at gøre dette eller ogsaa at udskide Sagen til næste Samling: thi en virkelig grundig Undersøgelse af, om det er muligt at udføre Arbejdet for det Beløb, hvortil den kalkulerede Sum er nedsat i det andet Ting, eller ei, vil kræve et saa betydeligt Arbejde og en ny Gennemgaaen og eventuel Omarbejdelse af Overlæg og Tegninger, som ikke vilde kunne tilendebringes, selv om man forudsatte, at denne Samling var bleven fortsat noget længere. Det vil som sagt tage alfor lang Tid, og derfor tror jeg, at Sagen virkelig staa saaledes, at man maa give Bevillingen paa den Maade, her er foreslaaet — og som jeg for Næsten ikke har opfattet saaledes, at jeg skulde være udelukket fra at bygge, fordi det kom til at koste noget mere end det. Forslaget fra det andet Ting lyder paa — eller ogsaa maa jeg naturligvis, hvis Forskellen skulde blive større, lade Sagen hvile. Jeg tror altsaa, det er de Alternativer, Tinget har at vælge imellem, om man overhovedet vil have Sagen fremmet, eller om man vil have den udsat til næste Samling. I Genhold til de Bemærkninger, der fremkom fra den sidste ærede Aler, synes jeg, naar man ser hen til den store Trang, som der er til Anstaltens Udvidelse, at det vilde være mindre heldigt at udskide denne Sag og komme til et Resultat, som sikkert vilde medføre, at der ikke kunde begyndes paa Udvidelsen før næste Sommer.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Paragraffer (se Tillæg C.)

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.